

prim. Fut. I, & A. Agitavit lac butyri eliciendi ergo. cca. 2, Convertit aliquo osculos suos. v. 2, נְהַלָּה, אֶלְעָזֵר, & ca 3, Movit, removit loco suo. cca. נְחִירָה עַנִּי illum à me, & domo meâ ejeci. v. II. i. q. 3, I. cca. (segregavit, separavit, declinavit, refugit, abstinuit. cc 19.) IV. Impedit illi telum, convertit in eum arma. cc ל. & car. V. i. q. I, I. cca. & Pass. II. Geogr. Nub. 40. 21. v. in נְהַל Diligentiam (industriam) adhibuit, se applicuit rei. & i. q. Ar. אַעֲתָמָר cc פֿ. v. in נְהַל sec. Uter, pec. butyraceus. Vas figlinum, cui lac inditur, ut agitando eliciatur butyrum. A Churm. 2, Species recentium, s. humidorum, & mollium dactylorum. 3, Latâ cuspide sagitta. tert. In latera declinantes (amoti) camelii. quart. Magnus (obesior) arcus. 2, Magno tubere (gibbo) camelus, camela. quint. In quem vergunt infortunia. v. נְהַל dec. quart.

נהל Possedit, (per Metath. λαγνά-
νו) hæreditario accepit. Ps. 119.
111. Jer. 16. 19. נְהַל possederunt mendacium; tam malum quam bonum sepe traducitur. Prov. 3. 35. 2, Hæreditandum dedit, hæreditatem divisit, distribuit. Num. 34. 17. Jos. 19. 49. Zach. 2. 12. Ch. Ar. 3, Dominio potius est, illud exercuit, cc בְּאַל Ital. Impadronarsi. Ps. 82. 8. v. R. Sa. (conf. Lev. 25. 46. Jer. 49. 2.) Jud. 11. 2. נְהַל בְּךָ Ezech. 22. 16. LXX Ch. Syr. Ar. 2. VL. Aqu. Symm. Theodosio & prima Editio, videntur legisse נְהַלתוֹ Quod obser-
vatu non videtur indignum. Pih. i. q. 2, Kal. Jos. 13. 32. Num. 34. 29. Hiph. i. q. Pih. Jer. 2. 18. c. 12. 14. Deut. 32. 8. Hosb. Hæres factus est, Job 7. 3. LXX videntur legisse חֻנְלָתוֹ Hibpa. Fossorem se constituit, hæreditario accepit. II. 14. 2. Lev. 25. 46. Inf. Num. 32. 18. Fat. 34. 13. At transitivè expon. LXX Ch. Syr. Ar. nr. & Erf. Vulg. Lat.

נהלה f. Possessio; hæreditas. Prov. 20. 21. Sors, Ar. Deut. 18. 2. Cn. Num. 16. 14. Aff. Ps. 2. 8. Donum, Ps. 127. 3. irreg. נְהַלָּה Ps. 16. 6. Pler. נְהַלוֹת. Jof. 19. 30.

נהל m. Vallis, pec. angusta alvenum habens, quo tempore pluvia raptim Torrens defertur; unde & Torrens; ut פְּתַח latior vallis, et quasi planitiess. Gen. 26. 17. 19. Lev. 23. 40. Is. 20. 28.

נהל 16 חל 17 חל 18 חל
נהל 21 נاحل الصد 20 تحيل 19
נהל 23 חל 24 تحيل 22
נהל 26 تحيل 25 مناخل Pl.
נהל 28 המתחל 27 بدء تحلان
נהל 30 تحالي 31
الساعة 32 تحالة (2) تحيل

prim. Fut. A, Largitus fuit
(b) الدمامنة ; denum, afficit eo. ccap. &

15 r. veloga. Concessit mulieri sponsalitium domum, & quidem prono animo, ac sponte suâ non compellatus. cca 2, Conviciando, & litigando exceptit (culpavit) ccap. 3, Attribuit alicui, & quidem falso dictum, carmenve alterius. cca. 4, Fut. O, Macie confectum, & extenuatum fuit corpus (ob morbum, s. iter profligatum fuit, contabuit) 2 Mac. 4. 8 & mediā Kefr. Fut. A, sed minus eleganter. it. media Dam. Id. II. i. q. I, I. cca 1 Reg. 3. 13. c. 4. 29. in hæreditatem dedit, Deut. 33. 8. IV. Macie conficit, macrum, extenuatum reddidit וְאַרְוָר, cvara. ccap. (a) אלמאלָה (b) אַלמָאָה (a) illi aquam præbuit (b) illi ex facultibus partem aliquam peculiarem assignavit.) V. Falso arrogavit quid sibi, alienum dictum, vel carmen. Ar. קְבִילָה (b) מְדֹבָב כְּרָא (a) פְּלָאָן וְהַנְּהַלָּה (a) Ille hujus scitè esse dicitur. (b) Ad hanc tribum resertur. VIII. i. q. I, V. cca. 2, Professus fuit (apertè, externe) hanc vel illam scitam. cca. Rom. 2. 28. Erp. 1 Tim. 2. 10. Fecit, Av I. 504. 32. secutus est. II. 22. 31. concessit, 65. 50. see. Act. I. 2, (dos muliebris. 3, Præbens; partem aliquam facultum alteri assignans. tert. Act 3. 1. 2. Col. c.g. Apes, Deut. 1. 44. Ps. 117. 12. Cor. Sur. 16. t. Av. II. 149. 17. vescuntur tantum de proprio melle, earum princeps neminem mordet unquam, ejus domum primum fundant Virgines,

tempore pluvia raptim Torrens defertur; unde & Torrens; ut פְּתַח latior vallis, et quasi planitiess. Gen. 26. 17. 19. Lev. 23. 40. Is. 20. 28.

triges. Furfuraceus, Av. I. 537. 43. trig. prim. Nix. Continua pluvia. Species mundi muliebris. v. 3, dec. sept. trig. sec. (a) Fluvius quidam propè Mecham. (b) Fluvius alias.

נהם Niph. נְהַם de Deo Iratus est, cogitavit, R. Sa. Gen. 6. 6. אֶשְׁמָתָשׁ, sic vetustus Cod. accedunt Philo, S. August. S. Ambros. nec non Sam. Syr. Pers. אֶלְגָּב, enim כְּוֹלָל et Pers. חַבָּעָת idem sonant. Displacuit, &c. nec aversatur Ar. Suffragantur LXX. Isa. 57. 6. Ez. 16. 54. Deus Iratus reogitat (v. כְּוֹל) consultat, disceptatque cum Verbo (v. T. H. et Jon. Gen. 6. 7.) De humano genere disperdendo, Verbum causam nostram cum Patre agit; Seipsum pro nobis offert (Me me adsum qui feci. &c.) Joh. 18. 8. Si me finito hos abire, sic Christus Patri: exinde Deus Placatus non cum Nee tantum, Gen. 6. 8. Sed posterisque ejus omnibus. v. Jer. 42. 10. LXX. Syr. 2, Ar. Generaliter autem hoc verbum Mutationem animi, s. affectus indicat, qualis est quando aliquem dicti factivè Penitet, velqua sit 2, Condolentia, vel 3, Consolatione, in eo qui prius turbatus erat. cca, et כְּלֵי, אֶל et ה Jer. 8. 6. Nemo est quem נְהַם Penitent (quātum verò ad hoc significatum, sunt ex veteribus, LXX, Syr. Pers. vel VLa. qui cùm Deo tribuitur, nullibi ita vertant; consilio laudatissimo, see illud I Sam. 15. 29. Compassus est, Jud. 21. 15. Ch. Consolatus est, Gen. 24. 67. Jer. 31. 15. Pib. נְהַם Consolatus est; Attivè tantum; et ca. Isa. 49. 13. c. 51. 3, 12. c. 61. 2. jc. 40. 1. c. 66. 13. Puh. c. 54. 11. **נהמה** Consolatione affecta, c. 66. 13. Hithp. Consolatus est se, consolationem accepit, Gen. 27. 42. c. 37. 35. Ez. 5. 13. pro הַנְּחַמֵּת Penituit, Num. 23. 19. Compassus est, Deut. 32. 36. Sam. Ar. VLa. accedit Ch. Psal. 135. 14.

נהם m. Consolatio, commiseratio, Hof. 13. 14. נְחַמָּה f. Id. Job 6. 10.

נהםם m. p. Consolations, Isa. 57. 18.

Zach. 1. 13. נְחַמֵּת Ch. Syr. Viscera, Hof. 11. 8. Ar. Ox. אַפְּכָאָרוֹ Cogitationes. v.

init. Radicis. Consolations, Jer. 16.

7. Aff. Psal. 94. 19. f. תְּנַחּוּת Id. Job 15. 11.

Aff. c. 21. 2. נְחֹם Nahum propheta, de tribu Simeon. Propb. Ar. Ox. cuius Sepulchrum

נְחִלָּה f. Possessio; hæreditas. Prov. 20. 21.
Sors, Ar. Deut. 18. 2. Cn. Num. 16. 14. Aff.
Ps. 2. 8. Donum, Ps. 127. 3. irreg. Ps. 16.
6. Plur. **נְחִלוֹת**. Jos. 19. 30.

נהָל m. Vallis, pec. angusta alvenum habens, quo
tempore pluviae raptim Torrens defertur; unde ḥ
Torrens; ut עַמְקָה latior vallis, et quasi planiti-
es. Gen. 26. 17, 19. Lev. 23. 40. Is. 20. 28.
c. 66. 12. cum זְרִיר Paragog. Ps. 124. 4. c זְרִיר locati,
נהָליָס Pl. נְחָלִים Ps. 78. 20. Du.
Ex. 47. 9. Cn. נְחָלֵי מִם Flumina aquarum.
Deut. 8. 7. אַרְנוֹן v. Bx. Exercit. VI.
443. Aff. Is. 34. 9.

נְחִילוֹת f. p. *Nom. instrumenti musici; vel*
Carminis ad cuius melodiam psalmus decantabatur. Ps. 5. 1.

נְחָלִין CHAL. נְחָלָא, נְחָל i. q. H. ib. Pl. נְחַיל K. 11. 15. Aff. 34. 9. Cn. Pl. 74. 15. Confluxus. *Metaph. Collectio*, examen apum, s. vermium. R Sa. Exod. 8. 2. Kama c. 10. 2. Deut. 21. 8. Jon.

SYR. Λαντός καὶ Λαντόν ; prim. i. q.
H. ib. sec. Subcerniculum. Nov. 168.

H. SAM. Ethp. לְבָבָךְ Leniter duxit. Gen.
33. 14. Armach. Ch. S. Aph. לְמַבְּבָבֶךְ Comem,
benignum se præbuit, commodo fuit: זְרֻעָךְ
לְפִנְפִּרְצָךְ לְאַזְבָּנָךְ פָּרָנְבָּשָׁךְ
מְלֵאָךְ אֲגָזָךְ מְלֵאָךְ שָׁמָךְ Moniti estote, et re-
cordamini absque petendo dare, omniique invocanti
sine injuria comem te præbere. Lit. Dam. בְּבָבָךְ
i. q. H. ib. Vallis, &c.

ÆTH. ζῆλ: Collapsus est, corruit *paries*.
IV. λέπεια: Destruxit, 2 Cor. 10. 5. V.
τέλεια: Pass. præc. ζῆλος: Collapsus, depul-
sus, Ps. 61. 3. (ζῆλος τε Destructio. f. L.)

A.R. حَلْ 5 ٤ ٣ ٢ حَلْ ١ ٥ ٤ ٣ ٢ حَلْ ٦ f. حَلْ ٧ حَلْ ٨ f. حَلْ ٩ حَلْ ١٠ حَلْ ١١ حَلْ ١٢ حَلْ ١٣ حَلْ ١٤ حَلْ ١٥ حَلْ

illam sc̄tam. cca. Rom. 2. 28. Erp. 1 Tim. 10. Fecit, Av I. 504. 32. secutus est. II. 22. 3 concessit, 65. 50. sec. Act. I. 2, (dos mi liebris. 3, Præbens; partem aliquam facultum alteri assignans. tert. Act. 3, l. 2. Co c.g. Apes, Deut. I. 44. Ps. 117. 12. Cor. Su 16. t. Av. II. 149. 17. vescuntur tantum de pr oio melle, earum princeps neminem mordet u quam, ejas domum primum fundant Virgines mel optimum conficiunt pulli; cum mel eis est abundantia, nequaquam operabuntur; masculum pánctas plus valet ad mellificationem. Id. Animal. X. 4. quart. c. g. Apis una. Go Ap. Gr. 27. Exod. 23. 28. Erp. 2, Equus cu jusdam. 3, Oppidum quoddam. quint. Ma cer, extenuatus, exilis) camelus, &c. tenuis en sis. 2, Præbens. 3, Locus quidam. 4, Adeps sext. Attenuati multo usu enses. sept. i. q. 1 quint. oct. Act. 4. Avic. I. 64. 46. Tab corporis. non Fæmin. 1, quint. dec. q. Act. & sign. 1, in primis posterioris. et prius Arab דען Dawan (petitio, postulatio) Donum. Rom. 16. Erp. Adverb. Prono animo, & spont uâ.) undec. Nom. propr. duod. i. q. 1, sec. dec. tert. Oppidum quoddam. dec. quart. Cimex. Gig. dec. quint. prius, Donum t. sponsalium (præbitio) poster. Ad aperi pertinens. dec. sext. Cribravit, incernicul ecrevit farinam. Ar בְּרֵבֶל Av. I. 78. 21. & 508. 51. 2, Meliorem separavit, delegit qu partem cca. V. i. q. 2, I. v. Ar. בְּנֵי VIII. Pass , I. Avic. I. 565. 2. dec. sept. Act. 2. m. Palma, s. Coll. ejus Lev. 23. 40. Apoc. 7. 9, Species mundi muliebris. Cribellatio Av II. 146. 6. p. 91. 43. dec. oct. Palma una. P 1. 13. de pluribus, Num. 33. 9. dec. no Pl. dec. sept. Palmæ. Psalt. Sav. 446. 3. Cor sur. 23. 18. vig. Sincerus, fidusque, Ar צָמַד. vig. prim. Res quæ secernitur, pec ribrando, quod in cribro remanet. spec. furfu es. 2 Bar. 6. 42. Jer. Ep. 42. Avic. I. 565. 2 tiam capit. II. 157. 29. vig. sec. Locus Assyriæ. Fons propè Medinam. Locus. vig. tert. Alimenta. Natura. Adhortatio. Locus i raca ubi imperfectus fuit Alis. et i. q. Ar. צָמַד. vig. quart. Cribrum, incerniculum, Avic. I. 608. 51. p. 563. 34. p. 565. 2. Pl. 252. 22. vig. quint. Nom. propr. vig. sext. Incernicul excretum. Cribellum, Avic. I. 384. 4. vig. sept. Cognomen cujusdam. vig. oct. Famili jugdam. vig. non. Appellatio cujusdam

נְחָם m. Consolatio, commiseratio, Hof. 13. 14.
נְחַמֵּתָה f. Id. Job 6. 10.
נְחַמִּים m. p. Consolationes, Isa. 57. 18.
Zach. 1. 13. רְחוֹמִי. q. נְחוֹמִי. Ch. Syr. Viscera,
Hof. 11. 8. Ar. Ox. אֲפְכָאָרִי Cogitationes. v.
init. Radicis. **תְּנַחֲוִמִּים** Consolationes, Jer. 16.
7. Aff. Psal. 94. 19. f. תְּנַחֲוֹתָות Id. Job 15. 11.
Aff. c. 21. 2. **נְחוּם** Nahum propheta, de
tribu Simeon. Propb. Ar. Ox. cuius Sepulchrum
in Ein Siphta, Benjamin. Itiner. 80.

נְחָם CH. Pah. i. q. Pib. H. Gen. 21. 50. Pa.
Isa. 51. 12. e. 66. 13. 2 Sam. 10. 3. Inf. Isa. 61.
2. **תְּנַחֲמָנוּ** מִן הַשְׁמִים Consolationem ac-
cipiat is è cælo; lugentes sic solantur Hebr. Maim.
H. אֶבֶל c. 13. pr. Ithpe. Id. Ez. 31. 16. Con-
solationem accepit, se consolatus est, Gen. 24.
67. Job 42. 6. Isa. 54. 11. Fz. 31. 16 Compaf-
sus est, Jud. 21. 15. **נְחַטְּחָא**, **נְחַטְּתָא**, Consolatio,
Isa. 33. 10. Joel 2. 14. Em. **נְחַטְּחָא** חֶרְבָּנָא
Job 15. 11. Regum, et Jeremia libri per
desolationem finiuntur; Ezechielis, et Isaiae per
נְחַטְּחָא consolationem terminantur: Conjunge
desolationem cum desolazione, et consolationem cum
consolazione. Apud homines hoc in more est. 2.
Resurrecio, quod summa hæc piorum consolatio.
v. Syr. Hof. 6. 2. **אָמֵן לֹא** רְאִיתִי
Videam (pro, ne videam) solarium si non
vidi. Sank. 37. 2. Chag 16. 2. i. q. Lat. Ne vi-
vam, dispeream, &c. c. Id. **נְחָם** Po-
nitens. Sunt 4 necessaria
הַתּוֹרָה וְלִנְחָם Confessio oris, do-
4 **שְׁלוּם בִּידֵיו**, טckaob belbo בְּפִיו
תְּנַחֲמִידָה בְּפָעָלִים טובים
Confessio oris, do-
lor cordis, satisfactio (restitutio) manuum, per-
severantia in operibus bonis. **נְחוֹמִין** Con-
solationes, Zach. 1. 13. **תְּנַחֲמָא**
Consolatio, Job 6. 10. Psal. 119. 50. Pl. Isa. 57.
18. Hof. 2. 14. Nom. viri qui et
dictus, cuius frequens mentio in Talm. et cuius
illud, ai לא תּוֹרָה כְּמַתָּה נְחָמָן אִיכָּה
נְחַמָּה בְּשִׂוקָא Si non esset Lex, quot Naamanes essent in
platea? h. e. per pauci essent docti: Naaman n. do-
ctissimus fuit Rab 2, Nom. רְמַבָּן h.e.R. Moses
bar Nachman, qui cœpit libros conscribere erudi-
tiss. Anno Christi, 1210. et obiit Hierosolym. 1260.

SYR. *Ἰησοῦς τὸν θεοῦ τρίτον*
prim. Resurrexit. Ethpa. Revixit, resurrexit;
Excitatus est à mortuis, BB. Job 42. 6. sec.
Suscitatio,